

Kitab Daniel - Angka Sangang Puluh Wolu

Panrapan Tiga-Lapis tumrap Élia lan Pangadilan ing Dina-Dina Pungkasan:
Mangertèni Tahap Investigatif lan Eksekutif

Jeff Pippenger

2024-02-29

Panganggone Élia kaping telu nedahaké yèn ing dina-dina pungkasan bakal ana sawijining Élia ing wiwitaning dina-dina pungkasan lan uga ing pungkasaning dina-dina pungkasan. “Dina-dina pungkasan” iku yaiku dina-dina pangadilan, kang lumaku kanthi maju lan kabagi dadi loro jinising pangadilan. Pangadilan investigatif, kang wiwit ing wiwitaning dina-dina pungkasan, lan pangadilan eksekutif, kang kalakon ing pungkasaning dina-dina pungkasan. Panganggone Élia kaping telu utamané nggambaraké sajarah pangadilan eksekutif kang diwiwiti nalika angger-angger Minggu sing bakal enggal teka.

Pangadilan pamariksaan diwatesi tumrap wong-wong sing wis ngakoni manawa dheweke iku pandhèrèké Allah, utamané lumantar pangakuan langsung, nanging uga ing sapérangan cilik kedadéan lumantar pangakuan ora langsung ing cara urip.

(Awit dudu para sing ngrungokake angger-anggering Torèt sing kabeneraké ana ing ngarsané Gusti Allah, nanging para sing nglakoni angger-anggering Torèt iku bakal kabeneraké. Sebab manawa para bangsa liya, kang ora nduwèni angger-anggering Torèt, kanthi kodraté nindakaké apa kang kinandhut ing angger-anggering Torèt, mula wong-wong iki, senadyan ora nduwèni angger-anggering Torèt, dadi angger-angger tumrap awaké dhéwé: yaiku wong-wong kang nduduhaké yèn pakaryaning angger-anggering Torèt iku katulis ing sajroning atiné, déné nuraniné uga padha dadi paseksi, lan pamikirané ing antarané dhéwé padha tuduh-tinudhuh utawa uga padha mbébasaké siji lan sijiné.) Rum 2:13–15.

Pengadilan panyelidikan nduwèni loro pérangan utama, awit iku diwiwiti kanthi panyelidikan tumrap uripé wong-wong mati (wiwit saka jamané Adam lan sapanduwuré), sing wis ngakoni pracaya marang Gusti Allah kang sejati, lan ing tanggal 11 September 2001, iku miwiti prosès “pangadilan tumrap wong urip” kang sipaté panyelidikan. Pengadilan panyelidikan uga nduwèni pérangan liyané saliyané saka wong mati tumuju wong urip, awit pangadilan diwiwiti saka brayaté Allah, lan ing dina-dina wekasan brayaté Allah iku Adventisme Laodikia. Sawisé pangadilan tumrap brayaté Allah rampung nalika undhang-undhang Minggu kang bakal enggal rawuh, banjur pepanthané Allah liyané, kang nalika semana ana ing Babil, padha diadili.

Paukuman eksekutif iku paukumaning Allah tumrap wong-wong kang nampik pawartaning kaslametan saka Panjenengane. Paukuman eksekutif diwiwiti nalika angger-angger dina Minggu kang bakal enggal rawuh dileksanakake. Ing wektu iku Amerika Serikat bakal wus ngisi kebak cawaning bebendune, kang uga dadi cawaning mangsa pitungane, lan murtad bangsa bakal katutaké déning karusakan bangsa. Saben bangsa ing saindenging bumi bakal

nuruti tuladha Amerika Serikat ing ngetrapake angger-angger dina Minggu, lan saben bangsa iku banjur bakal ngisi kebak cawane lan uga nandhang karusakan bangsa.

“Nalika Amerika, nagara kabébasan agama, bakal manunggal karo Kapapaan sajroning meksa ati nurani lan maksa manungsa ngormati sabat palsu, wong-wong ing saben nagara ing saindenging jagad bakal katuntun supaya nuruti tuladhaé.” Testimonies, jilid 6, 18.

Ukuman eksekutif pun kapérang dados kalih pérangan. Wiwit saking undhang-undhang Minggu ing Amérika Sarékat ngantos masa pangayomaning manungsa katutup nalika Mikhael jumeneng, paukuman-paukumaning Allah kasampur kaliyan sih-rahmat; nanging nalika Mikhael jumeneng, bebenduning Allah, kados ingkang dipratandhakaké déning kacurahanipun pitu pageblug ingkang pungkasan, boten ngemot sih-rahmat. Sajeroning mangsa krisis undhang-undhang Minggu punika, paukuman eksekutif dhateng manungsa lan para bangsa badhé kasampur kaliyan sih-rahmat, amargi taksih wonten sawetawis ing Babil ingkang ing wekdal punika dipun paringi kalodhangan kanggé mangertosi bédanipun antawisipun pangibadah Sabat lan Minggu.

“Dhuh, muga-muga umat punika mangertos wekdal pangrawuhipun! Kathah tiyang ingkang dereng nate mirengaken kayekten ingkang nguji kanggé jaman punika. Kathah tiyang ingkang saweg dipunupadi déning Rohing Allah. Wekdal paukumaning karusakan saking Allah punika inggih wekdal sih-kadarman tumrap tiyang-tiyang ingkang dereng nate gadhah kasempatan sinau punapa ingkang dados kayekten. Kanthi alusing manah Gusti badhé mandeng dhateng piyambakipun. Manah sih-kadarmanipun kagerak; asta-Nipun taksih kaulur kanggé nylametaken, nalika lawang sampun katutup tumrap tiyang-tiyang ingkang mboten kersa mlebet.

“Sihe rahmat Allah katuduhaké ing kasabarané kang dawa. Panjenengané nahan pangadilan-pangadilané, nalika ngentèni supaya pawarta pepéling iku dikumandhangaké marang kabèh wong. Dhuh, saupama umat kita ngrasakaké, kaya samesthiné, tanggung jawab kang kasandhang déning wong-wong mau kanggo marakaké pawarta pungkasan bab sih-rahmat marang jagad, mesthi sawijining pakaryan kang nggumunaké bakal kalakon!” Testimonies, jilid 9, 97.

“wektu paukumaning Allah kang ngrusak” iku ya “wektu sih-rahmat tumrap wong-wong sing durung nate oleh kalodhangan kanggo mangertèni apa kang sejati.” Kaloro “wektu” iku wiwit bebarengan nalika “lawang katutup” tumrap para Adventis Laodikia “kang ora gelem mlebu.”

“Aku weruh manawa Sabat kang suci iku saiki ana lan bakal dadi témbok pamisah ing antarané Israèl Allah kang sejati lan para wong kang ora pracaya; lan manawa Sabat iku pitakonan kang gedhé, kanggo nyawijèkaké ati para suci kinasihé Allah kang nunggu. Lan manawa ana wong kang pracaya, lan netepi Sabat, lan nampa berkah kang ngancani iku, banjur ninggalaké iku, lan nerak pepakon kang suci, wong-wong mau bakal nutup gapuraning Kutha Suci marang awaké dhéwé, mesthi kaya anané Allah kang mrentah ing swarga ing dhuwur. Aku weruh manawa Allah nduwèni anak-anak, kang ora weruh lan

ora netepi Sabat. Wong-wong mau durung nampik pepadhang bab iku. Lan ing wiwitaning mangsa kasangsaran, kita kapenuhan déning Roh Suci nalika kita maju lan martakaké Sabat kanthi luwih jangkep. Iki ndadèkaké greja lan wong-wong Adventis nominal nesu, amarga padha ora bisa mbantah kayektèn Sabat. Lan ing wektu iki, para pinilihé Allah, kabèh padha weruh kanthi cetha manawa kita nduwèni kayektèn, lan padha metu lan nandhang panganiaya bebarengan karo kita.” A Word to the Little Flock, 18, 19.

Gapura iku katutup nalika angger-angger Minggu sing bakal enggal teka ditetepake, saéngga mangsa sing ndhisiki angger-angger Minggu iku dadi “wektu” “rawuhe Gusti Allah ngrawuhi” umaté Gusti Allah.

Kepriye anggonmu padha kandha, Aku iki wicaksana, lan angger-anggeré Pangéran ana ing aku? Lah, satemene panjenengané wus damel iku kanthi tanpa guna; pena para juru tulis iku tanpa guna. Para wong wicaksana padha isin, padha kagèt lan katangkep: lah, padha wis nampik pangandikané Pangéran; lan kawicaksanaan apa kang ana ing wong-wong iku? Mulane bojoné bakal Sunparingaké marang wong liya, lan pategalané marang wong-wong kang bakal oleh warisané: awit saben wong, wiwit saka kang cilik nganti tekan kang gedhé, kabèh padha kaparingan srakah; wiwit saka nabi nganti tekan imam, saben wong tumindak goroh. Awit padha mung ngobati tatuné putri umatingSun kanthi entheng, sarta padha kandha, Tentrem, tentrem; déné ora ana tentrem. Apa padha rumangsa isin nalika wus nindakaké panggawé nistha? Ora, padha babar pisan ora isin, malah ora bisa abang rainé: mulane bakal padha tiba ana ing antarané wong-wong kang padha tiba: ing wektu pamirsané bakal padha kasor, mangkono pangandikané Pangéran. Yeremia 8:8–12.

Kaya tumrap Israèl kuna, mangkono uga tumrap Israèl modhèren, loro-loroné bakal kacilakan, awit padha ora mangerti wektu nalika diparingi tetela saka Gusti Allah. Mangsa panindakane Gusti Allah ngrawuhi Adventisme Laodhikiawi wiwit tanggal 11 September 2001, lan bakal pungkasan ing angger-angger Minggu sing enggal teka.

Lan nalika Panjenengane wus nyedhak, Panjenengane mirsani kutha iku, banjur nangisi kutha mau, pangandikane: Menawa kowe mangerti, iya kowe dhewe, ing dina iki, prakara-prakara kang ndadèkaké tentremrahayumu! nanging saiki kabeh iku kasamar saka ing mripatmu. Amarga bakal tumeka ing atimu dina-dina, nalika para mungsuhmu bakal ngedegaké kubu ngubengi kowé, lan ngepung kowé ing sakubengé, sarta nyepet kowé saka sakehing sisih, lan bakal ngremuk kowé nganti rata karo lemah, uga anak-anakmu kang ana ing njero tembokmu; lan ora bakal ninggalaké ing kowé watu siji tumumpang ing watu liyané; awit kowé ora mangerti mangsané rawuhipun pangrawuhipun Allah marang kowé. Lukas 19:41–44.

Nalika tekan wekdaling panyartaning Allah, wong wicaksana lan wong bodho kapisah ing salawas-lawase.

“Kita sumurup bilih para Advent Hari Kapitu ingkang boten kasucekaken, ingkang gadhah kawruh bab kayektèn, nanging ingkang sampun nggandhengaken piyambakipun

kalian para kadonyan, badhé nilar iman punika kanthi sawutuhé, mratelakaken pamrayogi marang roh-roh ingkang nyasaraké. Satru badhé kanthi remen ngaturaken manéka bujukan dhateng wong-wong mau, supados nuntun wong-wong mau nerusaken peperangan nglawan umating Allah. Nanging para ingkang sejati saha teguh badhé gadhah pangayoman ingkang kiyat lan kuwasa wonten ing Allah.” Manuscript Releases, volume 7, 186.

Wektu rawuhipun piwales tumrap wong-wong mau wiwit tanggal 11 September 2001, kados ingkang dipratandhakaké déning wektu rawuhipun piwales tumrap pasamuwan-pasamuwan Protestan ing tanggal 11 Agustus 1840, lan kados déné wektu rawuhipun piwales punika sampun wiwit tumrap Israèl kuna nalika Sang Roh Suci tumedhak nalika baptisanipun Kristus.

Pengadilan eksekutif diwiwiti nalika Amerika Sarékat ngisi tuwunging mangsa pacobané ing undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka, yaiku uga nalika gréja Adventis Laodikia wis ngisi tuwungé. Pengadilan diwiwiti saka brayaté Allah, lan tuwunging mangsa pacoban kanggo kaloro sungu Amerika Sarékat sing wis rusak. Sungu Protestantisme sing wis rusak, kang sadurungé diwakili déning gréja Adventis Laodikia, banjur mandheg, lan gerakan Filadelfia saka malaékat katelu banjur dadi sungu Protestantisme sing sejati, lan Yerusalèm rohani kang diangkat dadi panji. Ing wektu iku Yerusalèm malih saka gréja sing isih perang dadi gréja sing menang.

Pengadilan eksekutif diwiwiti, bebarengan karo wektu paukuman karusakan saka Gusti Allah, kang uga dadi wektu sih-rahmat tumrap wedhus liyane kagungané Gusti Allah sing isih ana ing Babilon. Iki diwiwiti nalika wektu rawuhipun Gusti Allah marang Adventisme Laodikia wus rampung. Pengadilan eksekutif iku lumaku nganti tekan Pitu Pageblug Pungkasan, nalika paukuman-paukuman iku ora maneh kacampuran karo sih-rahmat, banjur Gusti Yesus rawuh maneh.

Nalika Gusti Yésus rawuh malih, milenium (sewu taun), ing Wahyu bab rong puluh, negesi bilih Iblis kaiket ing bumi ingkang sampun dados sepi lan rusak, piyambakan namung kaliyan para malaékat mbrontak ingkang mèlu ing panyerangan nglawan Gusti Allah.

Lan aku weruh ana malaékat mudhun saka swarga, nyekel kunci jurang tanpa dhasar lan ranté gedhé ana ing tangané. Lan dhèwèké nyekel naga iku, ula tuwa iku, yaiku Iblis lan Sétan, banjur ngiket dhèwèké lawasé sèwu taun, lan mbuwang dhèwèké menyang jurang tanpa dhasar, sarta nutup lan masang segel ana ing dhèwèké, supaya dhèwèké ora manèh nasaraké para bangsa, nganti sèwu taun iku kelakon kabèh; lan sawisé iku dhèwèké kudu dililani uwal sawatara mangsa. Wahyu 20:1-3.

Sajeroning sèwu taun iku, para wong tebusan bakal nindakaké pangadilan panyelidikan marang para wong sing ilang sing isih turu ana ing pasareyané, ngentèni rampungé pangadilan saben pribadi. Para wong tebusan bakal nimbang urip lan kahanan para wong sing ilang, klebu Satan lan para malaékaté, supaya netepaké sapa sing pantès nampa paukuman sing luwih abot ing pungkasaning sèwu taun iku.

Lan aku weruh dhampar-dhampar, lan wong-wong padha lenggah ana ing kono, lan pangadilan kaparingake marang wong-wong mau; lan aku weruh nyawané wong-wong sing dipancung merga paseksèné bab Gusti Yesus lan merga pangandikané Allah, lan sing ora nyembah kéwan galak iku, uga ora nyembah recané, lan ora nampani tandhané ana ing bathuké utawa ing tangané; lan wong-wong mau urip lan mrentah bebarengan karo Kristus lawase sèwu taun. Wahyu 20:4.

Mangkono, milenium iku ngemot sawijining pangadilan panyelidikan, kang sawisé rampung ndadèkaké kelakoné pangadilan eksekutif pungkasan nalika wong-wong duraka kang mati diuripaké menèh, lan Sétan, kang nalika semana nduwèni pangwasané kabèh marang wong-wong mau, ngyakinaké wong-wong duraka supaya nyerang Yérusalèm, kang ing pungkasané sèwu taun tumurun saka swarga. Nalika wong-wong duraka miwiti panyerangé, geni tumurun saka swarga, lan pangadilan eksekutif pungkasan kasampurnakaké.

Lan nalika sèwu taun iku wis kalampahan, Sétan bakal diluwari saka pakunjarané, lan bakal metu kanggo nasaraké bangsa-bangsa kang ana ing patang pojoking bumi, yaiku Gog lan Magog, kanggo nglumpukaké wong-wong mau bebarengan tumuju ing perang; cacahé wong-wong mau padha kaya wedhiné segara. Lan wong-wong mau munggah ngliwati jembaring bumi, banjur ngubengi kémahé para suci lan kutha kang kinasihan iku; lan geni tumurun saka Gusti Allah saka swarga, banjur ngremukaké wong-wong mau. Wahyu 20:7–9.

Sanadyan telung penerapan Éliah lan utusan sing nyawisaké dalan supaya Utusaning Prajanjian dumadakan rawuh menyang Padalemané iku raket gegandhèngané, ana pambédan ing pakaryané kang bisa kacathet, yaiku manawa Éliah utamané ngenali pakaryané utusan iku, lan obahe kang magepokan karo pesen saka utusan iku, kang kaleksanan sajroning pengadilan eksekutif sing diwiwiti nalika hukum Minggu sing enggal rawuh. Déné utusan sing nyawisaké dalan kanggo Utusaning Prajanjian utamané ngenali sawijining pakaryan kang kaleksanan sajroning pengadilan investigatif. Adventisme Laodikia ora mangerténi wektu pamariksaané, kang makili sawijining mangsa pengadilan kang mligi.

Dheweke uga ora mangertos pesen “bebener saiki” sing diproklamakaké sajroning wektu pangrawuhe marani dheweke. Dheweke katetepaké kudu mangertos paukuman, lan uga pesen ing dina-dina iku. Dheweke uga katetepaké kudu mangertos utusan saka mangsa wektu iku. Ing kabutaan Laodikia sing nandhang wong-wong mau, dheweke nentang pesen kanggo wektu iku, nyélaki wektu pangrawuhe marani dheweke kanthi pesen “katentreman lan kaamanan,” lan ora mesthi sapa utusan pinilih kanggo mangsa wektu iku. Bebener iki wis katandhakaké kanthi cetha ana ing paseksené Élia kapindho, yaiku Yohanes Pembaptis.

Wong-wong Yahudi mangerteni bilih pamedhar wangsit wis maringi pratandha bab sawijining utusan sing bakal rawuh, lan Gusti Yesus piyambak mulang kanthi cetha bilih Yohanes iku utusan sing bakal rawuh mau.

Sebab sakehé para nabi lan Torèt padha medhar wangsit nganti tekan Yohanes. Lan manawa kowé gelem nampani iki, iya iki Élias, kang mesthiné bakal rawuh. Sing duwé kuping kanggo ngrungu, ngrungokna. Matius 11:13–15.

Ing pungkasaning wekdal pangrawuhing pamriksan tumrap wong-wong mau (yaiku wekdal ing sajarah Kristus kang nggambarake angger-angger Minggu sing enggal rawuh), nalika Kristus gumantung ana ing kayu salib, wong-wong Yahudi padha ngira-ngira manawa Élias bakal teka ing wektu kuwi kanggo nylametaké Gusti Yesus. Manawa wong-wong mau ora wanuh marang utusan sing kapilih kanggo nyawisaké dalan tumrap Utusaning Prajanjian, kang nalika semana lagi netepaké prajanjian mau nganggo rahé Panjenengané piyambak, mesthi wong-wong mau uga ora bisa wanuh marang Mèsiasé. Adventisme Laodikia ing dinten-dinten pungkasan katemtokaké kudu mangertèni pangadilané, yaiku wekdal pangrawuhing pamriksan tumrap dhèwèké. Wong-wong mau katemtokaké kudu wanuh marang pekabaran ing mangsa wektu mau, lan wong-wong mau uga katemtokaké kudu wanuh marang utusan kapilih ing wektu mau. Pambrontakan taun 1888, kang diwakili déning 11 September 2001, nalika malaékat ing Wahyu pasal wolulus tumedhak. Para pambrontak taun 1888 padha nampik ngakoni para utusan kapilih ing sajarah sing lagi nggambarake dinten-dinten pungkasan.

Kita badhé nerusaké panaliten punika ing artikel salajengipun.

Amarga mangkéné pangandikané Pangéran, Allahé Israèl, marang aku: “Tampanana saka tangan-Ku tuwung anggur bebendu iki, lan gawéna sakehing bangsa kang dakkongkon kowé marani padha ngunjuk iku. Lan wong-wong mau bakal padha ngunjuk, lan gonjang-ganjing, lan dadi edan, marga saka pedhang kang bakal Dakutus ana ing antarané.” Banjur aku nampani tuwung mau saka tangané Pangéran, lan gawé sakehing bangsa kang dakkongkon Pangéran marang aku padha ngunjuk, yaiku Yérusalèm, lan kutha-kuthané Yéhuda, lan para rajané, lan para panggedhéné, supaya dadi wewengkon karusakan, kaéraman, sesorah cacad, lan ipat-ipat; kaya déné ing dina iki; Firaun raja Mesir, lan para abdine, lan para panggedhéné, lan sakehing bangsané; lan sakehing wong campuran, lan sakehing raja ing tanah Us, lan sakehing raja ing tanah wong Filistin, lan Askelon, lan Aza, lan Ekron, lan turahané Asdod, Édom, lan Moab, lan bani Amon, lan sakehing raja Tirus, lan sakehing raja Sidon, lan para raja pulo-pulo kang ana ing sabrang segara, Dédan, lan Téma, lan Buz, lan sakehing wong kang ana ing pojok-pojok kang paling adoh, lan sakehing raja Arab, lan sakehing raja bangsa campuran kang manggon ana ing ara-ara samun, lan sakehing raja Zimri, lan sakehing raja Élam, lan sakehing raja Média, lan sakehing raja lor, kang adoh lan kang cedhak, siji lan sijiné, lan sakehing karajaning donya kang ana ing salumahing bumi; lan raja Sesakh bakal ngunjuk sawisé wong-wong mau. Mulane kowé kudu kandha marang wong-wong mau: “Mangkéné pangandikané Pangéran sarwa dumadi, Allahé Israèl: Ngunjuka, lan padha mendema, lan mutaha, lan padha ambruk, lan aja tangi menèh, marga saka pedhang kang bakal Dakutus ana ing antaramu.” Lan manawa wong-wong mau ora gelem nampani tuwung mau saka tanganmu kanggo diunjuk, kowé kudu kandha marang wong-wong mau: “Mangkéné pangandikané Pangéran sarwa dumadi: Kowé mesthi

bakal padha ngunjuk. Awit lah, Aku wiwit ndhatengaké bilai marang kutha kang sinebut nganggo asma-Ku, lan apa kowé bakal kabèh luput saka paukuman? Kowé ora bakal luput saka paukuman; awit Aku bakal nyeluk pedhang marang sakehing wong kang manggon ana ing bumi, pangandikané Pangéran sarwa dumadi.” Mulane medharao marang wong-wong mau sakehing pangandika iki, lan kandhaa marang wong-wong mau: “Pangéran bakal nggero saka ing luhur, lan ngedalaké swarané saka padunungané kang suci; Panjenengané bakal nggero kanthi rosa marang padunungané; Panjenengané bakal nguwuh kaya wong kang ngidak-idak woh anggur, nglawan sakehing wong kang manggon ana ing bumi. Swara rame bakal tekan tumeka pucuking bumi; awit Pangéran ngasta prakara marang bangsa-bangsa, Panjenengané bakal ngadili sakehing manungsa; wong-wong duraka bakal dipasrahaké marang pedhang, mangkono pangandikané Pangéran.” Mangkéné pangandikané Pangéran sarwa dumadi: “Lah, bilai bakal metu saka bangsa menyang bangsa, lan prahara gedhé kaya lesus bakal kawiyak saka pasisir-pasisir bumi. Lan wong-wong kang dipatèni déning Pangéran ing dina iku bakal dumunung saka siji pucuking bumi tekan pucuk sijiné bumi; wong-wong mau ora bakal diratapi, ora bakal diklumpukaké, lan ora bakal dikubur; wong-wong mau bakal dadi rereged ana ing lumahing lemah.” Yeremia 25:15–33.